

Św. Stanisław Papczyński

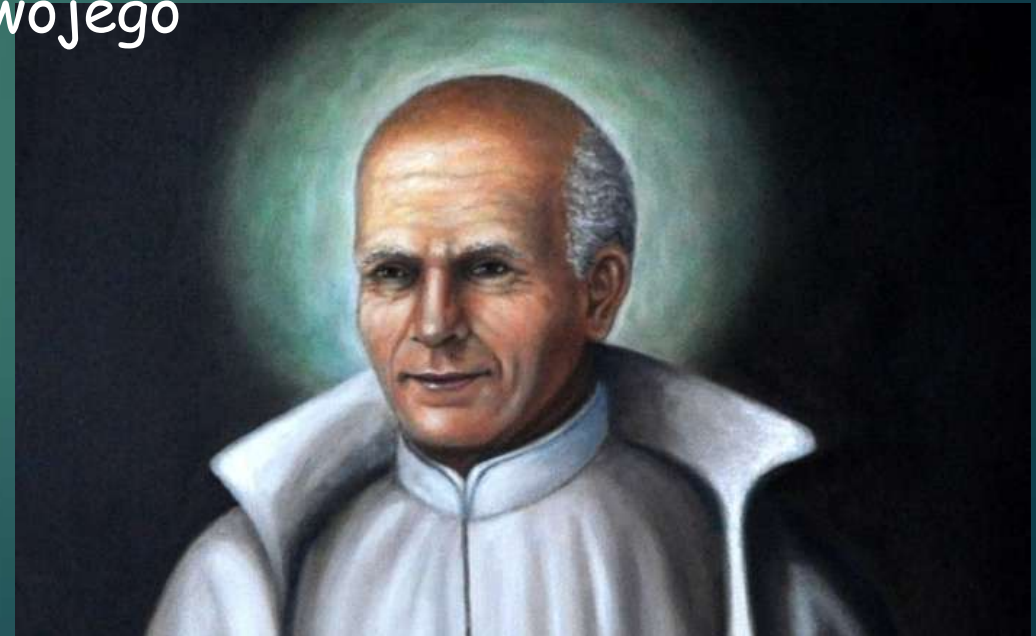
- "NIEGODNY MIŁOŚCI BOGA
JEST TEN, KTO NIE PŁONIE MIŁOŚCIĄ BLIŻNIEGO.":

Stanisław Papczyński (prawdziwe imię Jan Papczyński). Urodził się 18 maja 1631 w Podegrodziu, a zmarł 17 września 1701 w Górze Kalwarii. Był on polskim kapłanem, zakonnikiem, kaznodzieją, początkowo też pijarem. Założył i był pierwszym przełożonym generalnym Zgromadzenia Księży Marianów Niepokalanego Poczęcia NMP oraz świętym Kościoła katolickiego.

Życiorys:

Jan pochodził z wielodzietnej rodziny (miał brata i 6 sióstr). Jego rodzicami byli Tomasz i Zofia Tacikowskich. Ojciec był kowalem, sołtysem oraz zarządcą dóbr parafialnych, nosił on nazwisko Papka lub Papiec, które potem Jan zmienił na Papczyński. Zofia była trzecią żoną Tomasza. Papczyński tego samego dnia w którym się urodził został ochrzczony w kościele parafialnym św. Jakuba Apostoła. Odznaczał się on wielkim duchem pobożności, a wyrazem tego było między innymi budowanie ołtarzyków.

W roku 1646 udał się on do Jarosławia w celu ukończenia trzeciej klasy w kolegium jezuitów, po miesiącach nauki opuścił Jarosław udając się do Lwowa, celem kontynuacji nauki. Latem 1648 ciężko zachorował, w wyniku czego przez pewien okres czasu błąkał się po ulicach żebrząc o jałmużnę. Został odnaleziony przez swojego ojca który zabrał go z powrotem do domu gdzie powrócił do zdrowia udał się w 1649 do kolegium pijarów w Podolińcu, gdzie ukończył trzecią klasę gramatyki. Następnie na skutek grasującej zarazy i zamknięcia szkoły pijarskiej, powrócił do domu, a dalszą naukę podjął u jezuitów we Lwowie. Był on chłopcem religijnym, umartwionym, rozmiłowanym w nauce i modlitwie do Matki Bożej. Te cechy wyniósł ze swojego rodzinnego domu.

Papczyński w zgromadzeniu pijarów.

W czerwcu 1654 kierowany głosem powołania udał się do Podolińca, wstępując do Zgromadzenia pijarów, duży wpływ na tą decyzję miał czeski kleryk Wacław od Najświętszego Sakramentu Opatowski. 2 lipca 1654 został oficjalnie przyjęty do nowicjatu, przywdziewając habit oraz obierając imię zakonne: Stanisław od Jezusa i Maryi. Pod kierownictwem Jana od św. Krzyża Franco SP, w lipcu 1655 został wysłany do Warszawy na studia teologiczne. We wrześniu tegoż roku był on świadkiem wkroczenia wojsk szwedzkich, które opanowały stolicę oraz prześladowały duchowieństwo, a natomiast z początkiem maja 1656 wojska polsko-litewskie rozpoczęły oblężenie Warszawy i dlatego Papczyński musiał przerwać tymczasowo studia.

22 lipca 1656 przyjął profesję, kończąc nowicjat, a pod koniec lipca tegoż roku otrzymał niższe święcenia i subdiakoniat. W następnym roku wykładał retorykę w kolegium pijarskim w Podolińcu na podstawie napisanego przez niego podręcznika "Królowa Sztuk", a następnie wykładał od 1660 w Rzeszowie. W 1661 biskup Stanisław Sarnowski udzielił mu diakonatu w Brzozowie, a później 12 marca święcenia kapłańskie.

Po pewnym czasie zaczął się konflikt między nim, a Zgromadzeniem. Ojciec Stanisław sprzeciwiał się przełożonym w przekonaniu, że nadużywają swojej władzy w stosunku do podwładnych, w wyniku tego konfliktu został wezwany do Rzymu na rozmowę z generałem Zakonu o. Kosmą Chiarą, który dał mu propozycję aby się udał pod koniec stycznia 1668 do siedziby prowincji niemieckiej w Nikolsburgu na Morawach.

Przebywał tam o dziwo krótko, ponieważ za pozwoleniem prowincjała niemieckiego powrócił do Warszawy, gdzie spotkały go nowe oskarżenia i prześladowania ze strony zakonników z innych narodowości. Narastający konflikt dotarł do noncjusza kard. Galeazza Marescottieg, który zażądał wyjaśnienia jaki był powód sporu. 20 lipca 1669 o. Wacław Opatowski SP przeprowadził dochodzenie, zakończone protokołem stwierdzającym jego niewinność. Chcąc uniknąć dalszych szykan i prześladowań oraz kierując się dobrem zgromadzenia w sierpniu 1669 o. Stanisław wystąpił do generała zakonu prośbę o zwolnienie ze ślubów, przechodząc pod jurysdykcję biskupa krakowskiego Andrzeja Trzebickiego, przebywając od września 1669 w Kazimierzu pod Krakowem. 8 stycznia 1670 na polecenie prowincjała o. Wacława Opatowskiego SP został uprowadzony do Podolińca, a następnie do Prievidzy na Węgry, gdzie trzymano go w karczerze przez około 3 miesiące. Po akcie sekularyzacji Stanisław Papczyński stał się kapłanem diecezjalnym, będąc księdzem Arcybractwa Niepokalanego Poczęcia NMP przy kościele św. Jakuba w Kazimierzu pod Krakowem, wtedy zrodziła się w nim myśl służby w nowo powołanym zgromadzeniu, które zamierzał założyć.

Założenie zgromadzenia Marianów

Wkrótce po wystąpieniu z pijarów postanowił ogłosić zamiar założenia „Towarzystwa Księży Marianów Niepokalanego Poczęcia” i krzewienia kultu maryjnego. W 1667 roku marianie otrzymali od biskupa kościół Wieczerzy Pańskiej w miejscowości Nowa Jerozolima koło Warszawy (obecna Góra Kalwaria). Pracowali oni wśród prostych, a zarazem ubogich ludzi. Szerzenie kultu maryjnego założyciel zakonu łączył z postugą. Według jego biografów bywał na polach bitew, opatrywał rannych żołnierzy, grzebał poległych. Pełnił postugę kapelana w czasie walk z Turkami na terenie Ukrainy w latach 1675-1676.

Czynił dzieła miłosierdzia; nazywano go „ojcem ubogich” i „apostolem Mazowsza”. Troszczył się o ubogich i chorych, wspierał przytułki i szpitale, upominał się o prawa dla odrzuconych i niesprawiedliwie traktowanych.

Pisma ojca Stanisława.

- ▶ Historia napisana (łac. Scripta Historica) (1656-1701)
- ▶ Esej Sztuki Królowej (łac. Prodrumus Reginae Artium) (1663)
- ▶ Głośnik Ukrzyżowania (łac. Orator Crucifixus) (1670)
- ▶ Chrystus Cierpiący (łac. Christus Patiens) (1670)
- ▶ Norma Vitae (1671)
- ▶ Mistyczna Świątynia Boga (łac. Templum Dei Mysticum) (1675)
- ▶ Wzrok Serca (łac. Inspectio Cordis)

św. Stanisław
Papczyński
PISMA
ZEBRANE

PROMIC

Beatyfikacja i kanonizacja:

Proces beatyfikacji został otwarty w 1767 roku, a staranie te poparł sam Sejm Koronacyjny króla Stanisława Augusta Poniatowskiego. Proces jednak został potem odłożony prawie na trzy stulecia, przede wszystkim z powodów historycznych - zaborów i wojen. Wierni stale jednak pielgrzymowali do jego grobu. Polscy pisarze przypomnieli postać o.Papczyńskiego, wskazując go jako autorytet religijny i moralny.

Ponowne starania o beatyfikację i kanonizację podjęto 1923 roku, a proces został wznowiony 30 lat później.

Watykan przystąpił do badania dokumentów na temat założyciela marianów w 1977 roku. Po 15 latach, za pontyfikatu Jana Pawła II wydano dekret o heroicznosci cnót kandydata na ołtarze.

O.Papczyński został beatyfikowany w Licheniu 16 września 2007 roku.

W tej uroczystości przewodniczył w imieniu papieża Benedykta XVI watykański sekretarz stanu kardynał Tarcicio Bertone. Benedykt XVI mówił wtedy wiernym w Watykanie o polskim błogostawionym:

„Był gorącym czcicielem Niepokalanej Matki Boga, wielkim kaznodzieją i ojcem ubogich.”

Cuda za przewodnictwem Stanisława Papczyńskiego

Dzięki jego wstawiennictwu kobieta chora na sepse odzyskała zdrowie oraz zostało wskrzeszone dziecko, które obumarło w łonie matki. Obydwa cuda za wstawiennictwem Błogosławionego miały miejsce w latach 2001-2008 na terenie parafii NMP Królowej Apostołów w Ełku.

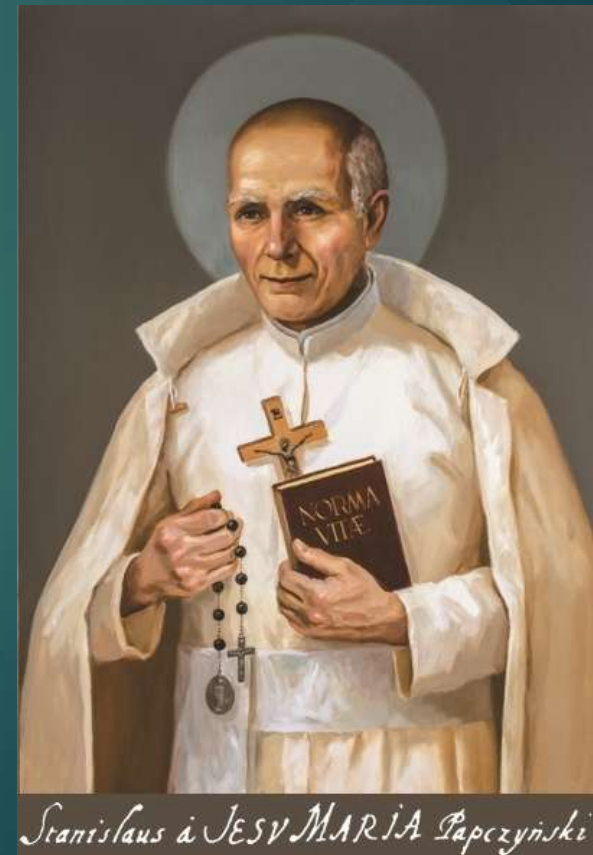
Pierwszy cud uznany przez Kongregację Spraw Świętych jako dokonany przez Boga za przyczyną Ojca Papczyńskiego wydarzył się w 2001 roku. Dotyczy on nieoczekiwanego ożywienia dziecka w łonie matki.

W dniu 22 marca 2001 roku w skutek zagrożenia utraty ciąży została przyjęta do szpitala w Ełku. Trzy badania USG, ostatnie z datą 30 marca świadczyło o normalnym stanie płodu - płód mierzył 32mm, serce dziecka biło. Po wypisaniu ze szpitala ponownie do niego trafiła 1 kwietnia. Wyniki badania USG były złe: płód zmniejszył się z 32 do 28mm, serce nie biło. Zmniejszenie pęcherzyka płodowego znaczyło o obumarciu płodu, zapadła diagnoza poronienia wewnętrznego. Lekarze zalecili odstawienie leków podtrzymujących ciążę i poczekanie na poronienie samoistne. Po jakimś czasie zaplanowano usunięcie martwej ciąży, gdyby nie zaszło samoistne poronienie.

Rodzina pacjentki jak i przyjaciele rozpoczęli 28 marca nowennę za wstawiennictwem Ojca Stanisława Papczyńskiego o uratowanie dziecka. Kontrolne USG w dniu 4 września wykazało, że płód ma 42mm i odzyskał akcję serca. W dniu 17 października przyszedł na świat zdrowy chłopiec. Kobieta urodziła w późniejszym czasie jeszcze drugie dziecko bez żadnych powikłań. Nastąpiło zatem ożywienie płodu i uzdrowienie matki. Proces diecezjalny badający to wydarzenie odbył się w latach 2003-2004, Konsulta Lekarzy w Rzymie 12 maja 2005 roku, a Konsulta Teologów dnia 20 września 2006 roku. Cud został uznany przez Kongregację Spraw Świętych za upoważnieniem Ojca Świętego Benedykta XVI 16 grudnia 2006 roku. Uroczystej beatyfikacji Ojca Stanisława, która odbyła się 16 września 2007 roku w Licheniu, przewodniczył Sekretarz Stanu Jego Eminencja Kardynał Tarcisio Bertone.

Drugi cud uznany przez Kongregację Spraw Kanonizacyjnych wydarzył się 2001 roku. Dotyczył on uzdrowienia śmiertelnie chorej młodej kobiety. Dwudziestoletnia kobieta zachorowała na niewinne przeziębienie, które jednak przybierało na sile. Nic nie wskazywało na nagłe pogorszenie zdrowia tuż przed ślubem, do którego parę miesięcy. Została przyjęta w ciężkim stanie na oddział płucny. W krótkce przeniesiono ją na OIOM, gdzie spędziła aż 35 dni, rozpoznano u niej zapalenie płuc i Streptococcus pneumoniae, ciężkie stadium ostrej niewydolności oddechowej ARDS, przechodzące w niewydolność wielonarządową oraz wstrząs septyczny. Zapadła decyzja o wprowadzeniu jej w stan śpiączki farmakologicznej.

Po upływie 20 dni walki o życie chorej, jej stan gwałtownie się pogorszył, była na granicy życia i śmierci. W obliczu tragedii rodzina i cała wspólnota parafialna rozpoczęły żarliwą modlitwę do Błogosławionego Ojca Stanisława Papczyńskiego w Wielką Środę. Po upływie 9 dni odmawiania modlitwy stan chorej nieoczekiwanie się polepszył, a ostatni dzień nowenny przyniósł niespodziewane samodzielne wybudzenie się kobiety. 17 września 2015 roku Konsulta Lekarska w Rzymie uznała niewytłumaczalność z punktu widzenia medycznego. Konsulta Teologów w Rzymie 10 listopada 2015 roku ogłosiła cud dokonany przez Boga za wstawiennictwem Bł. Ojca Papczyńskiego.

Stanislaus à JESU MARIA Papczyński

Dziękuję za uwagę :)

Wiktoria Zamojska 2a